

Secció Civil. Jutjat de Primera Instància i Instrucció núm. 3 d'Igualada

Procediment ordinari 236/2020 Z

Part demandant/executant:
Procurador/a:
Advocat/ada: Martí Solà Yagüe

Part demandada/executada: ID FINANCE SPAIN, S.L.
Procurador/a:
Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 226/2021

Magistrat:

Igualada, 13 d'octubre de 2021

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- La representació processal de la part actora va presentar davant d'aquest Jutjat demanda que donà lloc al corresponent procediment ordinari.

SEGON.- Les parts han tingut la oportunitat d'al·legar i demostrar allò que han tingut per convenient.

TERCER.- En aquest procediment s'han observat totes les prescripcions legals en la forma de demanar i en la seva tramitació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Interessa la part promovent del present procediment que es dicti sentència per

la què es declari la nul·litat dels contractes de préstec de 2 d'abril de 2019, 2 de maig de 2019 i de 28 de juny de 2019 per usura i es declari la nul·litat per abusivitat de la clàusula de comissió per impagament de manera subsidiària, condemnant a la demandada a restituir tot allò que es derivi del contracte impugnat més els interessos i al pagament de les costes del procés.

Per la seva banda, la demandada, a banda de demanar la desestimació de la demanda interposa demanda reconvençional al efecte que es condemni a l'actor a pagar la quantitat deguda de 955,77 euros, amb la corresponent imposició de les costes al demandat reconvençional.

SEGON.- Començant per l'anàlisi del possible caràcter usurari del interès remuneratori, en el cas que ens ocupa la part demandant manifesta que l'interès contractat va ser del 2035,30% pel contracte de 2 d'abril de 2019, del 1.611,73% per al contracte de 2 de maig de 2019 i del 471,93% per al contracte de 28 de juny de 2019.

Efectivament, tal com ho al·lega la part actora el TAE en els moments en el què es va contractar els diferents préstecs eren clarament inferiors segons consta en les publicacions oficials del Banc d'Espanya per als crèdits de consum de fins a una any (vegeu el document número 6 de la demanda). En aquell moment els interessos oscil·laven entre el 3,26 i el 3,45%.

Certament, l'altra part al·lega que altres empreses que es dediquen a oferir crèdits similars també utilitzen interessos molt similars. Es presenta a aquest efecte un informe de l'Associació Espanyola de Micro Crèdits (AEIMP) (vegeu el document número 8 del ram de prova de la part demandada). Aquesta prova no és suficient per enervar l'al·legat de la part actora. Cal tenir en compte que l'informe prové precisament d'una associació altament interessada en que es mantinguin aquests interessos per dites operacions de crèdit.

Si que és cert que es tracte de préstecs de poca quantitat en els quals s'obté ràpidament el diner, però no s'acredita que aquests extrems justifiquin l'establiment d'un tipus d'interès

tant desmesurat en relació a altres crèdits. Precisament, el fet que el capital sigui limitat no perjudica sinó que beneficia a la part demandada que queda exposada a un menor risc de perdre capital, donat que en tot cas en el pitjor dels pronòstics en perdrà menys. El fet que no es demani documentació acreditativa de tenir una nòmina o ingressos estables, no és imputable al prestatari atès que hi ha maneres fàcils i efectives de fer arribar aquesta documentació a la entitat que concedeix el préstec, sense que aquest argumentes pugui oposar ara a la part demandant. Els exemples que s'esmenten a la demanda no poden servir per justificar una actuació negocial que s'entén no justificada que s'allunya dels paràmetres més bàsics de la bona fe contractual.

En definitiva estem davant d'un interès notablement superior al normal per als préstecs d'aquell moment, sense que les justificacions presentades d'advers puguin justificar interessos tant elevats com els que van ser contractats. A major abundància el dubte derivat d'aquesta manca de justificació hauria de perjudicar a la part demandada que és qui té la càrrega d'acreditar les excepcions de fons que oposa (*ex* article 217 de la LEC).

Corol·lari de l'anterior, en aplicació de la Llei del 23 de juliol del 1908 i, en concret del seu article primer on es diu que serà nul tot contracte de préstec en el que s'estipuli un interès notablement superior al normal del diner i manifestament desproporcionat d'acord amb les circumstàncies del cas, s'ha de declarar i es declara la nul·litat del contractes esmentats en el fonament primer de la present resolució, celebrats entre l'actora i la demandada per ser considerat usurari, havent de condemnar a la demandada a que aboni la quantitat que excedeixi del capital prestat prenent en consideració el total del que s'ha rebut per tots els conceptes que queden al marge del capital i que hagin estat abonats per la part actora, més els interessos legals des de la data que van ser abonades dites quantitats.

No hi ha lloc a l'estimació de la demanda reconvençional atès que la condemna de l'actora és incompatible amb l'estimació de l'acció de la demandada, donat que no podia ser condemnada al pagament d'una quantitat que no podia ser determinada en el moment de presentar la contestació de la demanda, ni abonada per l'actora perquè quedava pendent de la prèvia resolució del possible caràcter usurari del préstec, resolució que ha

de servir per determinar el *quantum* que finalment haurà d'abonar l'actora a l'entitat de crèdit. En certa manera, tal com ho exposava la part actora en el seu escrit de contestació a la demanda reconvençional, l'abonament de la quantitat finalment deguda va lligada amb l'acció que havia exercitat.

TERCER.- En matèria de costes, resulta d'aplicació l'article 394 de la Llei d'Enjudiciament Civil, per lo què, íntegrament estimada la demanda principal resulta procedent imposar-les a la demandada, conformement ho mana el criteri de venciment objectiu, al no concórrer cap altra circumstància que pugui justificar una decisió diferent.

Vistos els preceptes legals i els demés de general i pertinent aplicació a la causa;

PART DISPOSITIVA

Que estimant íntegrament la demanda interposada pel SR.

i desestimant íntegrament la reconveció interposada per ID FINANCE SL:

- 1) **S'ha de declarar i es declara s'ha de declarar i es declara la nul·litat dels contractes de préstec de 2 d'abril de 2019, 2 de maig de 2019 i de 28 de juny de 2019, celebrats entre l'actora i la demandada per ser considerats usuraris, havent de condemnar a ID FINANCE SPAIN SL a que aboni al SR. la quantitat que excedeixi del capital prestat prenent en consideració el total del que s'ha rebut per tots els conceptes que queden al marge del capital i que hagin estat abonats per la part actora, més els interessos legals des de la data que van ser abonades dites quantitats.**
- 2) **S'ha d'absoldre i queda absolt el SR. de la demanda reconvençional.**
- 3) **Amb imposició de costes per a la part demandada.**

Per aquesta la meva sentència, la pronuncio, mano i signo.